RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 91.341 van 5 december 2000
in de zaak A. 47.912/XII-1204.

In zake : Leopold COEN,
wonende te MECHELEN,
Vorsenborgstraat 2

tegen :

de stad MECHELEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie
A. HOUTEKIER,
kantoor houdende te MECHELEN,
Battelse Steenweg 95.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Leopold COEN op 8 juli 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van 1° het besluit van 25 februari 1992 van het college van burgemeester en schepen van de stad Mechelen om hem een tuchtstraf van twee dagen schorsing met weddeverlies op te leggen, en 2° van "de vaststelling van het College dat ingevolge de niet-naleving van de in artikel 6 van het decreet dd. 24.07.1991 bepaalde termijn het Collegebesluit dd. 25.02.1992 houdende deze schorsing geacht wordt te zijn goedgekeurd";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat Anne HOUTEKIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen op 25 februari 1992 verzoeker een tuchtstraf van twee dagen schorsing met weddeverlies oplegt; dat verzoeker daartegen beroep instelt met brieven gericht aan de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden en aan de gouverneur van de provincie Antwerpen; dat de brieven op 6 maart 1992 worden ontvangen; dat bij besluit van 6 mei 1992, met brief van 8 mei 1992 aan de stad Mechelen toegestuurd, de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden het besluit van het college van burgemeester en schepenen niet goedkeurt;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 19 mei 1992 vaststelt dat ten gevolge

van de niet-naleving door de Vlaamse minister van de termijn van artikel 6 van het decreet van 24 juli 1991 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten opzichte van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet, de tuchtstraf van 25 februari 1992 geacht wordt te zijn goedgekeurd; dat het dit met brieven van 21 mei 1992 meedeelt aan verzoeker en aan het Vlaamse Gewest; dat de Vlaamse minister op 9 juni 1992 antwoordt dat de termijnen wel degelijk nageleefd werden, rekening houdend met het feit dat verzoekers beroepschrift aan de gouverneur, na te zijn doorgestuurd, pas op 12 maart 1992 bij de ministeriële administratie is binnengekomen; dat op 23 juni 1992 het college van burgemeester en schepenen van het antwoord van de minister akte neemt en verklaart haar standpunt "betreffende de stilzwijgend verworven goedkeuring van het collegebesluit dd. 25 februari 1992" te handhaven;

Overwegende dat het auditoraatsverslag besluit dat artikel 6, tweede volzin, van het decreet van 24 juli 1991 niet samengaat met de eerbiediging van de "rechten van de verdediging" in hoofdstuk IV, dat in die omstandigheden de overschrijding van de toezichtstermijn in artikel 6 van het decreet de toeziende overheid niet de bevoegdheid ontneemt om de tuchtbeslissing alsnog goed of niet goed te keuren, dat te dezen de toezichtstermijn niet op onredelijke wijze is overschreden, dat de tuchtbeslissing van 25 februari 1992 dus niet goedgekeurd blijkt en dat bijgevolg ambtshalve moet worden vastgesteld dat het college van burgemeester machtsoverschrijding heeft begaan door te weigeren zich bij een regelmatig getroffen toezichtsbeslissing neer te leggen;

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie de ontvankelijkheid van het middel

betwist omdat het "de kwestie betreft te weten of de in artikel 6 van het decreet van 24 juli 1991 gestelde termijn al dan niet voorzien is van een sanctie" en niet van ambtswege kan worden opgeworpen; dat zij voorts meent dat de decreettekst klaar en duidelijk is en geen interpretatie behoeft, en dat het aan de minister onderworpen tuchtdossier niet complex was, zodat er geen reden bestond om de zaak niet binnen de decretaal bepaalde termijn te behandelen;

Overwegende dat het middel essentieel een inbreuk op het beginsel van het administratief toezicht doet gelden; dat die machtsoverschrijding ambtshalve kan worden aangevoerd;

Overwegende dat uit de feitelijke gegevens van de zaak volgt dat verzoekers beroep tegen het collegebesluit van 25 februari 1992 niet slechts op 12 maart 1992 bij de diensten van het Vlaamse Gewest is binnengekomen, maar reeds een eerste keer op 6 maart 1992 en dat bijgevolg de bestreden beslissing is getroffen, en naar de stad Mechelen verstuurd, op de 61ste, respectievelijk de 63ste dag na het inkomen van het beroep;

Overwegende dat toentertijd de artikelen 6 tot en met 13 van het decreet van 24 juli 1991 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten opzichte van het gemeente-personeel bedoeld in de nieuwe gemeentewet luidden als volgt :

"HOOFDSTUK III. - Beroep bij de toezichthoudende overheid.

(...)

Art. 6. De beroepsinstantie moet zich over het beroep uitspreken en de uitspraak, goedkeuring of niet-goedkeuring van het besluit van de tuchtoverheid, bij aangetekende brief versturen naar de betrokken partijen binnen een termijn van zestig dagen vanaf de dag na het inkomen van het beroep. Bij niet-naleving van deze termijn wordt het besluit van de tuchtoverheid geacht te zijn goedgekeurd.

HOOFDSTUK IV. - Rechten van de verdediging

Art. 7. Geen uitspraak in beroep, door de provinciegouverneur of de Executieve mag gedaan worden dan nadat aan het personeelslid en aan het gemeentebestuur de gelegenheid werd geboden, gehoord te worden door de toezichthoudende overheid over de ten laste gelegde feiten.

Is die overheid de provinciegouverneur of de vice-gouverneur van Brabant, dan wordt de hoorzitting geleid door een ambtenaar van niveau 1 van de provinciale gouvernementen.

Is die overheid de Executieve, dan wordt de hoorzitting geleid door een ambtenaar van niveau 1 van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Art. 8. Tijdens het verloop van de procedure mogen de partijen zich laten bijstaan door een verdediger naar hun keuze.

Art. 9. Voorafgaandelijk aan de hoorzitting wordt een tuchtdossier samengesteld.

Het tuchtdossier bevat alle stukken die betrekking hebben op de ten laste gelegde feiten.

Art. 10. Ten minste twaalf dagen vóór hun verschijning worden de partijen opgeroepen voor de hoorzitting, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij door afgifte van de oproepingsbrief tegen ontvangstbewijs.

Bij de oproepingsbrief, gericht aan de instantie die de tuchtstraf heeft opgelegd, wordt een voor eensluidend verklaard afschrift van het beroepschrift toegevoegd.

De oproeping dient melding te maken van :

1° plaats, dag en uur van de hoorzitting;

2° het recht van de partijen zich te laten bijstaan door een verdediger van hun keuze;

3° de plaats waar en de termijn waarbinnen het tuchtdossier kan worden ingezien;

4° het recht van het personeelslid de openbaarheid van de hoorzitting te vragen.

Art. 11. Vanaf de oproeping om gehoord te worden tot en met de dag vóór de dag van verschijning kunnen de partijen en hun verdediger het tuchtdossier raadplegen.

Art. 12. Op het einde van de hoorzitting wordt er een proces-verbaal opgemaakt.

Er wordt onmiddellijk voorlezing van gedaan en de betrokkenen worden verzocht het te ondertekenen. De betrokkenen kunnen bij de ondertekening voorbehoud formuleren; indien een partij weigert te ondertekenen, wordt daarvan melding gemaakt.

Indien een partij schriftelijk afstand heeft gedaan van de hoorzitting of zich niet aangemeld heeft op de hoorzitting, maakt de beroepsinstantie naar gelang het geval een proces-verbaal van afstand of van niet-verschijnen op.

Het proces-verbaal van de hoorzitting, van afstand of van niet-verschijnen bevat de opsomming van alle vereiste procedurehandelingen en vermeldt bij iedere handeling of ze verricht is.

De gemotiveerde eindbeslissing van de bevoegde overheid zal uitdrukkelijk naar het proces-verbaal van de hoorzitting verwijzen.

Art. 13. De beroepsinstantie zetelt bij het afnemen van de hoorzitting in de openbaarheid, indien de betrokkene hierom verzoekt.";

Overwegende dat het artikel 6 aan de toeziende overheid voor de uitoefening van het goedkeuringstoezicht en de betekening van haar besluit een vervaltermijn oplegt, en het verval gepaard doet gaan met een stilzwijgende goedkeuring; dat de techniek van deze stilzwijgende goedkeuring zich uiteraard niet verdraagt met de toepassing van het hoofdstuk IV van het decreet, dat kennelijk alleen de gevallen betreft waarin de toezichthoudende overheid een uitdrukkelijke uitspraak over de goedkeuring doet;

Overwegende dat wel moet worden vastgesteld dat in die omstandigheden de leden van het gemeentepersoneel die het in artikel 5 van het decreet van 24 juli 1991 bedoelde beroep instellen verschillend worden behandeld naargelang de orde- of de tuchtmaatregel die hen is opgelegd uitdrukkelijk of stilzwijgend wordt goedgekeurd; dat in het eerste geval de beroepindieners de waarborg genieten dat de goedkeuring slechts rechtsgeldig tot stand kan komen mits naleving van de in hoofdstuk IV van het decreet bepaalde rechten van de verdediging; dat in het tweede geval deze waarborg en rechten niet gelden; dat die verschillende

behandeling de vraag doet rijzen naar haar bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat er reden is, alvorens uitspraak te doen over de grond van het besproken middel, aan het Arbitragehof de in het dictum omschreven prejudiciële vraag te stellen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende vraag gesteld :

"Schendt het artikel 6 van het decreet van 24 juli 1991 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten opzichte van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, door te bepalen dat, wanneer de beroepsinstantie haar beslissing niet tijdig treft en verstuurt, het besluit van de tuchtoverheid geacht wordt te zijn goedgekeurd en door aldus de beroepindiener de waarborgen van het hoofdstuk IV van het decreet te onthouden die van toepassing zijn in het geval van een uitdrukkelijke goedkeuring?".

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat wordt belast met het verder onderzoek van de zaak na ontvangst van de uitspraak van het Arbitragehof.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf december 2000, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**